

Uitspraak Commissie van Beroep KNZB

Beroepszaak: BER 25-027

In deze zaak is beklaagde in beroep gekomen van de volgende uitspraak van de Tuchtcommissie (zaaknummer 97128), naar aanleiding van de klacht die de aanklager namens de KNZB tegen beklaagde heeft ingediend:

Datum uitspraak:	24 oktober 2025
Wedstrijd:	De Vliet (SG) H4 – DES H1, gespeeld op 18 oktober 2025
Overweging:	Vast is komen te staan dat de beklaagde zich schuldig heeft gemaakt aan een strafbare handeling als bedoeld in artikel L9.1 Tuchtreglement, namelijk: gewelddadig gedrag boven water.
Uitspraak:	met ingang van 25 oktober 2025 niet deelnemen aan alle bindende waterpolowedstrijden voor de periode waarin het team waarvoor beklaagde als vaste speler staat of wordt opgegeven 6 bindende competitiewedstrijden moet spelen.

Procesverloop

1. De Commissie van Beroep heeft de zaak behandeld op 11 november 2025. De Commissie van Beroep is als volgt samengesteld: mr. F.W. Drost, vice-voorzitter, mr. T. Koenders, lid, mr. L. Foster, secretaris.
2. De Commissie van Beroep heeft kennisgenomen van de op de zaak betrekking hebbende processtukken. Beklaagde is ter zitting verschenen en heeft standpunt mondeling toegelicht. De aanklager was niet aanwezig. De scheidsrechters zijn niet verschenen en hebben voorafgaand aan de zitting geen nadere toelichting toegezonden.
3. Op 21 oktober 2025 heeft de aanklager een schikkingsvoorstel gedaan aan beklaagde, inhoudende een schorsing van zes wedstrijden onvoorwaardelijk vanwege gewelddadig gedrag boven water. Beklaagde heeft dit voorstel niet geaccepteerd. De zaak is daarop behandeld door de Tuchtcommissie, die op 24 oktober 2025 uitspraak heeft gedaan. Tegen die uitspraak heeft de beklaagde beroep ingesteld.

Standpunten van partijen

4. Beklaagde is het niet eens met de uitspraak van de Tuchtcommissie. Beklaagde stelt niet te hebben geslagen en dat er ook geen sprake was van de intentie om ietsel toe te brengen. Daarom vindt beklaagde een straf van zes wedstrijden buitenproportioneel en onrechtvaardig.
5. In het verweerschrift gericht aan de Tuchtcommissie verklaart beklaagde o.a. het volgende:

“Nadat er een aantal duellen was geweest met wit 2 liepen de spanningen wat op. Wit 2 zocht fysiek contact met mij en ging wat mij betreft net over het randje toelaatbaar. Na 2 kopstootbewegingen welke niet gezien zijn door de scheidsrechter kreeg wit 2 een vrije bal. (...) Scheidsrechter fluit voor een fout van mijn kant, ik kreeg vervolgens zacht de bal ook nog in mijn gezicht gegooid terwijl ik nog dichtbij lag (onder de neus van de scheidsrechter). Ik kreeg ook niet de kans een slag naar achteren te maken. Wit 2 pakte de bal op en zonder de bal te nemen maakte hij een zwemmende beweging en zocht weer meteen het contact met mij op met opnieuw een koppende beweging. Dit schoot bij mij in het verkeerde keelgat en als reactie gaf ik hem een duw. Ik raakte hem met een vlakke hand in zijn gezicht, maar dit was zeker geen slaande beweging.”
6. Tijdens de mondelinge behandeling van het beroep heeft beklaagde aanvullend verklaard dat beklaagde wit 2 inderdaad in het gezicht heeft geraakt, maar dat dit vooral het gevolg was van de bewegingen van wit 2 zelf, die met zijn hoofd bewoog richting beklaagde. Beklaagde heeft dit ter zitting laten zien en daarna bevestigd met zijn linkerhand te hebben geduwd, terwijl beklaagde rechtshandig is. Als beklaagde echt had willen slaan, zou dat instinctief met de dominante rechterhand hebben gedaan. Beklaagde heeft alleen reactief met de linkerhand geduwd en daarbij het gezicht van de tegenstander geraakt.

Verklaring van getuige(n)

7. Beklaagde heeft in beroep een schriftelijke getuigenverklaring ingebracht van een teamgenoot. Ten aanzien van de verweten gedraging verklaart deze getuige als volgt:

“Ik zag na de vrije bal Wit 2 een agressieve kopbeweging richting Blauw 5 maken, waarna Blauw 5 in een opwelling zijn vlakke hand tegen het hoofd van de tegenstander zette. In mijn ogen is duwen een passender woord dan slaan gezien de geringe intensiteit, waarmee de hand van Blauw 5 naar het hoofd ging.”

Verklaringen van de scheidsrechters

8. In het tuchtformulier schrijft scheidsrechter J.:

“Er werd een vrije bal gegeven aan de witte speler. Die vanuit een stil liggende positie een zwemmende beweging maakte met de bal in zijn hand. Waardoor als reactie van de blauwe speler een slaande beweging is gemaakt tegen het gezicht aan van de witte speler. Vooraf was er niet veel aan de hand. Normaal spelverloop, waaruit de witte speler een vrije bal kreeg wegens een overtreding van dezelfde blauwe speler. Er is kort overleg geweest tussen mij en de andere scheidsrechter. Om te overleggen wat te doen. Dit doordat de verbazing er was dat dit al in het eerste kwartje gebeurde en de aanleiding er niet naartoe was. In dit overleg was al snel duidelijk dat dit de enige en juiste beslissing was”

9. Door de scheidsrechters is niet meer gereageerd op het verweer van beklagde.

Beoordeling

10. De Commissie van Beroep overweegt als volgt.
11. Uit de verklaring van de scheidsrechter leidt de Commissie van Beroep af dat de scheidsrechter een slaande beweging heeft gezien, nadat de tegenstander van beklagde een vrije bal had gekregen. Beide scheidsrechters waren wel verbaasd, omdat er geen aanleiding leek te zijn voor de slaande beweging. Dit sluit aan bij de verklaring van beklagde, die eveneens stelt dat er geen aanleiding of intentie was om de tegenstander te slaan. De Commissie van Beroep acht daarom aannemelijk dat beklagde uit een reflex een duw heeft gegeven - met de niet-dominante hand - toen de tegenstander met de bal op beklagde af kwam, en dat beklagde daarbij onbedoeld het gezicht van de tegenstander heeft geraakt.
12. De door beklagde overgelegde verklaring van een teamgenoot weegt voor de Commissie van Beroep minder zwaar. Deze verklaring is begrijpelijkerwijs niet geheel objectief - wat te verwachten is van een teamgenoot - en daarom kent de Commissie daaraan beperkte waarde toe.
13. Alles afwegende oordeelt de Commissie van Beroep dat beklagde wel ontoelaatbaar heeft gehandeld. Ook een reactieve duw tegen het gezicht van een tegenstander is immers onaanvaardbaar en een straf is daarom op zijn plaats. Gezien de ernst van de overtreding acht de Commissie van Beroep een onvoorwaardelijke schorsing van drie wedstrijden passend.

De Commissie van Beroep beslist als volgt:

- I. De Commissie van Beroep vernietigt de uitspraak van de Tuchtcommissie van 24 oktober 2025.
- II. De Commissie van Beroep ontzegt de beklagde onvoorwaardelijk de deelname aan alle bindende wedstrijden gedurende een periode waarin 3 bindende competitiewedstrijden worden gespeeld door DES H1.
- III. De Commissie van Beroep veroordeelt beklagde tot een bijdrage van € 86,45. De vereniging van beklagde ontvangt een factuur.

Nieuwegein, 13 november 2025

mr. F.W. Drost, vice-voorzitter,
mr. L. Foster, secretaris,
mr. T. Koenders, lid